JARO 2014

NOVINY NOVOMĚSTSKÉ NEMOCNICE

NEMOCNICE NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ
příspěvková organizace

V Meziříčí otevřela nová oční ambulance, v bývalém zdravotním středisku Kablo

Pacientům s očními problémy z Velkomeziříčska se od začátku března nabízí možnost využít služeb oftalmologů specialistů z novoměstské nemocnice. Ta totiž otevřela novou oční ambulanci v budově bývalého zdravotního střediska Kablo, na adrese U Tržiště 2191/3.

A už první březnové dny ukázaly, že je o ambulanci zájem. Každý den lékaři vyšetří desítky nových pacientů. „Vyhráli jsme výběrové řízení na poskytování péče v oční ambulanci ve Velkém Meziříčí a jsme připraveni se ujmout pacientů z Meziříčí a jeho okolí. Jsme rádi, že jim můžeme nabídnou kvalitní a vysoce profesionální péči. Tu zajišťují kvalifikovaní a zkušení lékaři z novoměstské nemocnice. Ambulance je samozřejmě vybavena veškerou potřebnou technikou, navíc v případě komplikovaných případů lékaři ihned zařídí další ošetření v naší nemocnici," říká ředitelka novoměstská nemocnice JUDr. Věra Palečková. Služby ambulance poskytuje pacientům všech zdravotních pojišťoven.

Ordinace je v provozu od pondělí do čtvrtka, ve středu má prodlouženou ordinační dobu až do sedmnácti hodin, abychom vyšli vstříc pacientům, kteří se k lékaři nedostanou dopoledne.

V ordinaci se střídají zkušení oftalmologové z novoměstské nemocnice MUDr. Jana Miková, MUDr. Alice Vencálková a primář očního oddělení MUDr. Karel Holub.

Po: 6.30 – 14.30
Út: 6.30 – 14.30
St: 8.00 – 17.00
Čt: 7.00 – 15.00

Tel.: 605 253 033

EDITORIAL

Vážení čtenáři,
letošní jarní vydání našich nemocničních novin přináší změnu. Navázali jsme spolupráci s HITmagazínem, jehož prostřednictvím doputují informace o dění v naší nemocnici širšímu počtu čtenářů. Protože nechceme zvýšit náklady na vydání, budou naše noviny o trochu štíhlejší.

Byli jsme úspěšní s projektem na čerpání finančních prostředků z EU, a tak nyní vyhlašujeme 12 veřejných zakázek na potřebné přístrojové vybavení našeho iktového centra pro léčbu mozkových příhod. Dotace pro naše IC byla schválena ve výši 14 mil. Kč, 85 % z této částky bude hrazeno z Evropského fondu pro regionální rozvoj a 15 % z rozpočtu Kraje Vysočina. Dalších asi 15 mil. Kč již z vlastního rozpočtu utratí nemocnice převážně za nutnou obnovu stávající přístrojové techniky. Potřeba nákupu nových moderních přístrojů je však větší než vlastní finanční zdroje, proto jsme se obrátili s prosbou o finanční výpomoc na města, obce a významné podnikatelské subjekty v naší spádové oblasti. Naším cílem je tak získat prostředky na nákup přístroje k miniinvazivním laparoskopickým operacím. Těchto operací naše nemocnice provádí asi dva a půl tisíce za rok. Profit laparoskopických operací je pro naše pacienty jednoznačný – především menší bolestivost, méně komplikací, menší krevní ztráty, rychlejší rehabilitace a zkrácení doby hospitalizace, a tím i rychlejší návrat do pracovního procesu. V příštím letním vydání Vás budu informovat, jakou částku se nám podařilo na tento přístroj z darů získat.

Děkuji všem za pochopení a podporu.

S úctou
JUDr. Věra Palečková

Nový primář rehabilitace: MUDr. Martin Neužil

Od ledna vede oddělení rehabilitace v novoměstské nemocnici 41letý MUDr. Martin Neužil. Původní lékařskou profesí ortoped s osmiletou operační praxí se přes práci se sportovci (například basketbalisté Kondoři Liberec, florbalová reprezentace žen) a v lázních jako rehabilitační specialista dostal až do Nového Města na Moravě.

„Naposledy jsem působil v rehabilitačním ústavu v Jevíčku. Byl jsem oslovený, zda se nechci ujmout novoměstské rehabilitace, vyhrál jsem výběrové řízení a od začátku roku už pracuji ve Městě," říká MUDr. Neužil. Jeho filozofie rehabilitace je jasná. Aktivní spolupracující pacient. Chce pracovat především s takovými pacienty, kteří se chtějí sami aktivně podílet na léčbě. Cvičit například i doma, věnovat se prevenci recidiv obtíží. Byť to zní tvrdě, tak o pacienty, kteří si chtějí jenom „nechat napsat pár masáží", o ty příliš nestojí.

Jak se vám novoměstská rehabilitace líbí?
Rehabilitační oddělení v novém pavilonu je na velmi dobré úrovni, obrovskou výhodou je moderní a velký bazén, který budeme hojně využívat. Pojišťovny bohužel hradí pro pacienty jenom pět cvičení v bazénu za čtvrtletí, takže jsme museli přistoupit k platbě za další terapii. Nastavených padesát korun ale pacienti akceptují a nemají s nimi problém.

Také bych chtěl vyzdvihnout profesionalitu fyzioterapeutů, kteří jsou po odborné stránce na úrovni. Vnímají nejnovější trendy ve fyzioterapii, účastní se certifikovaných kurzů, které jsou nutností pro jejich specializovanou odbornou práci.

A ostatní vybavení?
Také ostatní vybavení je na vysoké úrovni. Pokud to finanční podmínky nemocnice dovolí, rádi bychom časem ještě pořídili vysokoenergetický laser pro efektivnější a modernější léčbu pohybového aparátu. Jsou s ním vynikající zkušenosti. Bohužel, ani tuto léčbu nehradí pojišťovna, ale rozhodně se do ní vyplatí pacientům investovat.

Jaké plány s oddělením máte?
Důležité je nasmlouvání pojišťovnami hrazené lůžkové péče rehabilitace pro další obory. Zatím lůžkovou péči můžeme poskytovat pacientům iktového centra, stojíme ale i o pacienty ortopedie, traumatologie a dalších oborů. Uvidíme, jak dopadnou jednání s pojišťovnami. Pokud vše dopadne dobře, uměli bychom nabídnout i časnou rehabilitaci například pacientům z Mostiště, kteří nejsou standardně po operacích na rehabilitaci posíláni ani třeba do Košumberku, jako naši ortopedičtí pacienti.

Co sportovci? To byla vaše specializace.
Sportovcům bychom se rádi v budoucnu věnovali stále více. Dlouho jsem se mezi nimi pohyboval, věnoval se jim, umím to a fyzioterapeuti na oddělení také. Takže ano, sportovci jsou skupinou, na kterou bychom se v budoucnosti také rádi více zaměřili.

Čím se bavíte, když nejste v práci?
Hodně sportuji – tenis, florbal, běhání a jako zálibu mám sportovní fotografii. Rád fotím basketbal, tenis, nejvíce florbal. Ale na koníčky je bohužel stále méně času.

MUDr. Martin Neužil

Olympijská vítězka Martina Sáblíková „nadělovala“ v novoměstské porodnici

Díky slavné rodačce dostala miminka plenky

Šest miminek dostalo v novoměstské porodnici těsně po olympiádě v Soči praktický dárek od hlavního partnera Mezinárodního olympijského výboru, společnosti Procter&Gamble. Důvod? Vlastně jsou dva. První: Martina Sáblíková se v Novém Městě narodila. Druhý: miminka se narodila v den zlatého závodu Martiny, anebo jsou to dvojčata narozená v době rychlobruslařských olympijských soutěží, tak jako jsou dvě Martininy medaile z letošní olympiády.

V den, kdy Martina získala zlato na pětikilometrové trati, se narodili Martin Mrkojič a Jakub Pribiš. Jejich maminkám tak vrchní sestra novoměstské porodnice společně s jedním z lékařů oddělení mohli předat hezký dárek, krabici vlhčených ubrousků a obrovskou tašku dětských plenek. Stejný dárek dostala i dvojčata Jakub a Klárka Dvořákovi a Richard a Michael Mazánkovi.

„Moc děkujeme, plenky se budou hodit. Včera jsem odpoledne volala manželovi, jak Martina na olympiádě dopadla. Říkal, že je zlatá. Takže radost máme jak z medaile, tak z dárku,“ děkovala jedna z obdarovaných maminek, překvapená příjemným dárkem.

Plenky „čekaly“ na miminka už v termínu prvního závodu Martiny Sáblíkové, ve kterém vybojovala stříbro na třech kilometrech. Ten den ale žádné miminko v novoměstské porodnici na svět nepřišlo.

Společnost P&G je hlavním partnerem Mezinárodního olympijského výboru a stejně jako pro OH v Londýně, připravila i pro OH v Soči kampaň “děkuji, maminko”, která podporuje maminky olympioniků. Za Českou republiku to byla Martina Sáblíková, potažmo její maminka Eva.

Prvenství ve jménech obhájili Honzové a Elišky

V roce 2013 se v novoměstské nemocnici narodilo 753 dětí

Vybíráte-li jméno pro vaši ratolest a chcete se držet toho nejobvyklejšího, pak už je druhým rokem sázkou na jistotu klasika: Honza a Eliška. V minulém i předminulém roce to byla nejčastější jména novorozenců v novoměstské porodnici.

Od ledna do prosince 2013 přišlo na svět v novoměstské nemocnici 753 dětí.

373 bylo chlapců, dívek 380. Dvojčat bylo sedm (2x chlapci, 2x dívky, 3x chlapec a dívka).

Nejčastějším jménem u chlapců byl Jan (23x). Druhou „příčku“ obsadili Jakubové (21x), třetí pak kluci se jménem Vojtěch (18x). Nejvíce děvčat si odneslo jméno Eliška (20x), Terezek bylo 19 a třetí nejoblíbenější byly Adélky (16x).

Prvorozených dětí bylo vloni 303. Nejvíc dětí se narodilo v červenci (77), nejméně v únoru - čtyřiapadesát.

Narozená miminka

	2012	2013
Počet narozených dětí	760	753
Chlapci	411	373
Dívky	349	380
Dvojčata	12	7

5+5 otázek pro…

…Mgr. Janu Juračkovou, psycholožku

Co mě vedlo k tomu stát se psycholožkou?
Na gymnázium jsem šla se záměrem být novinářkou. O psychologii jsem poprvé slyšela, když tento obor v rámci oficiálního profesního dotazování vyslovila spolužačka. Moc jsem si nedovedla představit, co se pod tím pojmem skrývá, přesto „moje podvědomí vzalo psychologii na vědomí..“. Někdy mezi 2. a 3. ročníkem jsem se v rámci středoškolské odborné činnosti potkala s tehdejší ředitelkou pedagogicko-psychologické poradny PhDr. Magdou Ďurďovičovou. I když téma práce, kterou mi odborně vedla, se týkalo psychologie jen okrajově, byla pro mě velkou inspirací nejen profesně jako psycholog, ale především jako nesmírně „člověčí“ člověk, noblesní, velmi vzdělaná žena. Takže závěrem 3. ročníku mi bylo jasné, že žurnalistiku jako můj vysokoškolský obor nahradí psychologie.

S čím nejčastěji lidé chodí do ambulance psychologa?
S trápeními, problémy a bolestmi různého obsahu. S klienty z řad pacientů nemocnice se potkávám jednak v rámci vyšetření, když je třeba zjistit např. rozsah postižení kognitivních schopností, když hledáme, zda podkladem somatického onemocnění není psychika, když se v rámci psychoterapeutických intervencí a rozhovorů snažíme otevřít prostor pro vyrovnávání se se zjištěným somatickým onemocněním, při řešení jiných osobních nebo rodinných trápení a potíží.

V rámci ambulantní péče přichází klienti, které trápí v zásadě podobné věci – jsou to různá omezení (ať už tělesná nebo psychická) - úzkosti, strachy, nejistoty, trápení ve vztazích – v rodině, v manželství, ve škole, v pracovním kolektivu.

Je pravda, že je mnohem horší nemoc duše, než fyzická bolest?
To, co otázka nabízí ke srovnávání, já ve své osobní i profesní filozofii nemám postavené jako dvě různé věci. Od některých klientů slýchám: „Já vás tady zdržuju a vy máte pacienty určitě s mnohem závažnějšími problémy..“. Na to většinou odpovídám: „Každý těžký, nepříjemný pocit, trápení nebo starost, které nám zabírají větší část dne (noci), které nám několik dnů nebo týdnů znesnadňují nebo neumožňují smát se a vidět pěkné každodenní „maličkosti“, stojí zato řešit“.

Jaký je rozdíl mezi psychologem a psychiatrem?
Rozdíl je primárně ve vzdělání. Psychiatr je lékař, psycholog je absolvent filozofické fakulty, fakulty sociálních studií.

Z pohledu pacienta/klienta vám psychiatr může naordinovat léky, které podpoří zlepšení psychického stavu. S psychologem na tom budete pracovat cestou rozhovorů - hledáním „kde se to vzalo, jaké podmínky, vztahy, jaký můj postoj to udržuje“, někdy i otevřením těžkých zážitků, „dovolením“ si emocí a prožitků s nimi spojených, jejich odžití.

Kam chodí psycholog, když má sám nějaké trable?
Já do kopců, lesů, na tenisový kurt, na kolo, na lyže.. S osobními starostmi a problémy se svěřuji a „na rameno pláču“ kamarádce nebo je zkouším řešit sama se sebou, příp. s rodinou nebo s těmi, kterých se to týká.

Kdy mě pacient naposledy rozesmál a čím?
Podstata situací, okolností a rozpoložení, v němž pacienti/klienti přichází, je málokdy „na rozesmání“. Smích nebo humor při vyšetření nebo terapeutické práci mívá spíš podobu takového „ochomýtnutí se“ – chvilkově vytanutého na povrch z rozhovoru, ze vzpomínek, ze zkušeností.

Úsměv, humor je pak ve společné práci důležitým pomáhajícím prostředkem, ale i diagnostickým kritériem a zpětnou vazbou. Když úsměvů přibývá, často to značí, že jdeme správným směrem, že se naše společná práce blíží ke konci.

Kdybych si mohla vybrat dovolenou snů, jaká a s kým by byla?
S podobně naladěnými, s rodinou, s přáteli, někde u kanadského jezera, ve srubu bez elektřiny i internetového připojení, kolem hory, lesy, období „indiánského léta“. Abyste se najedli, musíte si nachytat ryby, nasbírat „bobule“ - do nejbližší civilizace s batohem „přes kopce“.

Co ráda čtu, a jaký je můj nejoblíbenější film a filmový hrdina?
Přiznám se, že kromě odborné literatury, nějakého fejetonu nebo básně „moc nečtu“. Dříve jsem četla dost, ale v posledních letech relaxuji spíš aktivním pohybem.

Na televizi koukám minimálně. Sleduji cestopisy, dokumenty o historických událostech, něco z „filmového klubu“. Raději zajdu do divadla, na výstavu, poslouchám rádio.

Které místo v Česku mám nejraději?
Jsem ráda „u nás“ na Vysočině. Z dětských prázdninových pobytů jsem odkojená Jeseníky. Ráda se courám v podhůří Šumavy, v Jizerkách, v posledních letech jsem si oblíbila Beskydy.

Jaký byl můj největší sportovní výkon v životě?
Zpětně se mi zdá, že „sjezd“ na karabině po horolezeckém laně, nataženém mými tehdy „horolezecky zkušenými“ spolužáky ze žďárského viaduktu – několik dní před maturitou.

Jinak doufám, že mě ještě nějaký „velký sportovní výkon“ čeká. Poslední cca dva roky sbírám odvahu - ráda bych se vrátila k tomu, co mě lákalo ještě před narozením dětí – tj. něco z oblasti bezmotorového létání.

ŽIVOTOPIS

Mgr. Jana Juračková (1971, ve znamení Blíženců)
Jsem absolventkou žďárského gymnázia, poté psychologie na FF MU Brno. Pracovala jsem jako psycholog v PL a v Psychocentru Jihlava, v manželské a rodinné poradně v Blansku. Spolupracovala jsem s Ateliérem dramatické výchovy JAMU v Brně, s poradenskými firmami v oblasti psychologie práce. Od roku 2007 pracuji jako klinický psycholog v novoměstské nemocnici. Absolvovala jsem psychoterapeutický výcvik v systemické terapii, v každodenní terapeutické práci uplatňuji spíše integrativní přístup.
Jsem vdaná, doma mám manžela, syna Jakuba a dceru Johanku.